

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/26/2025
Identifikačné číslo spisu:	6120413940
Dátum vydania rozhodnutia:	27.05.2026
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:6120413940.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu obchodnej spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Prievozská 2, IČO: 35 724 803, zastúpeného spoločnosťou Remedium Legal, s.r.o., Bratislava, Prievozská 2, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: O.Á. O., narodený XX. V. XXXX, R. O., G. XXXX/X, v zastúpení BANÍK & Partners s.r.o., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 4948/53, IČO: 51 329 972, o zaplatenie sumy vo výške 3.531,19 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 17Csp/97/2021, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 11. septembra 2024 sp. zn. 5CoCsp/24/2023-402, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) v poradí druhým rozsudkom z 18. júla 2023, č.k. 17Csp/97/2021-363 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.861,44 eura spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne, počnúc od 23. marca 2019 až do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu (výrok I.). Žalobu vo zvyšku uplatneného nároku súd zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (výrok III.).

1.1. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 1 ods. 2, § 2, § 7 ods. 1, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 517 ods. 2, § 559 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 150 ods. 1, § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie zostatku spotrebiteľského úveru. Vzhľadom na vyslovený záver Krajského súdu v Nitre v jeho predchádzajúcom rozhodnutí v tomto spore, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný, súd prvej inštancie sa už opätovnou námietkou právneho zástupcu žalovaného ohľadom nedostatku aktívnej

legitimácie žalobcu nezaberal. Konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno splnenia si povinnosti uloženej mu v ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom ide o hrubé porušenie povinnosti žalobcu, keď z predložených listinných dôkazov nevyplýva, že by si žalobca overoval akýmkoľvek dostupným spôsobom informácie a hlavne doklady preukazujúce príjmy a výdavky žalovaného, čiže nezisťoval relevantné výdavky, prípadne ani iné nevyhnutné výdavky ako výdaje na stravu, výdaje v súvislosti so zdravím, čoho následkom je nástup sankcie v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch). Súd teda už nemal dôvod posudzovať poskytnutý úver z hľadiska jeho obligatórnych obsahových náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z dôvodu hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch považoval úver preto za bezúročný a bez poplatkov a veriteľ preto nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Žalobca nemá preto nárok ani na zaplatenie úroku z úveru ani žiadnych poplatkov, ale len nárok na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovanej. Žalovanému zo strany právneho predchodcu žalobcu bola poskytnutá finančná čiastka vo výške 2.900 eur, pričom žalovaný uhradil doposiaľ celkovú čiastku vo výške 1.038,56 eura, a preto ho súd zaviazal na úhradu zostatku z poskytnutej sumy vo výške 1.864,44 eura a vo zvyšku uplatneného nároku žalobu ako nedôvodnú zamietol. Zároveň priznal žalobcovi aj úroky z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.864,44 eura počnúc od 23. marca 2021 až do zaplatenia. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1, 2 CSP.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) v poradí druhým rozsudkom z 11. septembra 2024 sp. zn. 5CoCsp/24/2023-402 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. potvrdil a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. K námietkam žalovaného uviedol, že súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom, ktorý je predmetom tohto odvolacieho prieskumu pri rešpektovaní záväzného právneho záveru v zmysle § 391 ods. 2 CSP, vysloveného odvolacím súdom v jeho predchádzajúcom uznesení zo dňa 25. januára 2023, č.k. 5CoCsp/58/2022-312, že žalobca je v danom spore aktívne vecne legitimovaný. Vznesenú námietku premlčania uplatneného nároku žalobcom, ktorú v priebehu konania vzniesol žalovaný a o ktorej opomenul v rámci napadnutého rozsudku rozhodnúť súd prvej inštancie, považoval odvolací súd za nedôvodnú. Žalovaný v tejto súvislosti uviedol, že bol v omeškaní už so zaplatením splátky splatnej dňa 20. 11. 2016, pričom 3-ročná premlčacia doba uplynula dňa 20. 11. 2019 a žalobca podal žalobu na súde oneskorene až dňa 28. 10. 2020. Odvolací súd poznamenáva, že je vo výlučnej kompetencii veriteľa (žalobcu), pre nezaplatenie ktorej splátky môže za splnenia podmienok zakotvených v ust. § 53 ods. 9 OZ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, pričom ten vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 01. 03. 2018 pre nezaplatenie splátky žalovaným splatnej dňa 20. 02. 2018, teda premlčacia doba začala plynúť v nasledujúci deň, t.j. od 21. 02. 2018 s dátumom jej skončenia 21. 02. 2021. Ďalej odvolací súd uviedol, že sa stotožňuje s časťou odôvodnenia napadnutého rozsudku vzťahujúceho sa ku konštatovaniu súdu prvej inštancie ohľadom dostatku aktívnej vecnej legitimácie na strane žalobcu. Na rozdiel od súdu prvej inštancie však dospel k záveru, že predmetný úver spĺňa esenciálne náležitosti zakotvené v ust. § 9 ods. 2 písm. a) až l) zákona o spotrebiteľských úveroch, (s poukazom na to, že Slovenská sporiteľňa ako právny predchodca žalobcu vychádzal pred poskytovaním úveru z výpočtu primárnej návratnosti a pri preverovaní hrubo neporušil svoju povinnosť v zmysle § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch) a v jeho prípade neprichádza do úvahy sankcia v zmysle § 11 ods. 1 cit. zák., a to vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti. V tomto spore zo strany žalovaného bolo namietané iba nedostatočné skúmanie jeho bonity v zmysle § 7 ods. 1 cit. zák., premlčanie uplatneného nároku žalobcu a jeho nedostatok aktívnej vecnej legitimácie s tým, že ostatné esenciálne náležitosti danej úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) sporiace sa strany nespochybnili. Pod vplyvom takto zaujatého právneho záveru odvolacieho súdu ohľadom dostatočného preverenia schopnosti žalovaného splácať jemu poskytnutý úver v zmysle § 7 ods. 1 cit. zákona, je potom potrebné považovať za nedôvodnú kardinálnu odvoláciu námietku žalovaného odvíjajúcu sa od jeho tvrdenia, že ak bol predmetný úver vyhlásený konajúcim súdom za bezúročný a bezpoplatkový pre hrubé porušenie povinnosti žalobcu podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, nemôže byť vyhlásená jeho predčasná splatnosť a tým aj nemôže byť následné platné postúpenie pohľadávky na žalobcu vystupujúceho v tomto spore, ktorý tým pádom nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom. Dodal vzhľadom na uvedené, že odvolanie proti výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšku uplatneného nároku žalobca nepodal, preto mu nemohla byť priznaná vyššia suma ako 1.861,44 eura. O náhrade trov

odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

3.1. Dovolateľ uvádza, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu - konkrétne „v otázke ne/platnosti úkonu „zosplatnenia úveru“ zo strany pôvodného veriteľa pre absenciu špecifikácie konkrétnej splátky, pre ktorú tento jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.“ Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/2/2023 z 25. januára 2024, v znení cit. „V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ust. § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh“.

3.2. Zároveň dovolateľ poukazuje na to, že v prejednávanej veci ani jedno z podaní právneho predchodcu žalobcu (zo dňa 27. 01. 2018, 01. 03. 2018, ani dňa 18. 12. 2018) neobsahovalo špecifikáciu (identifikáciu) konkrétnej splátky, s ktorou bol žalovaný v omeškaní, teda z hľadiska obsahu nespĺňalo náležitosti kvalifikovanej výzvy. Vyhlásenie postupcu o mimoriadnej splatnosti úveru je preto nutné označiť za neplatné, pohľadávka nemohla byť v zmysle § 17 ods. 1 ZoSU platne postúpená na žalobcu.

4. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu ho navrhol ako nedôvodné odmietnuť, resp. zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala strana sporu v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je treba odmietnuť.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

7.1. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

8. V zmysle § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Pre všetky tri procesné situácie, v ktorých § 421 ods. 1 CSP pripúšťa dovolanie, má mimoriadny význam obsah pojmu „právna otázka“, a to ako dovolateľ túto otázku zadefinuje a špecifikuje v dovolaní. Otázkou relevantnou z hľadiska § 421 ods. 1 CSP môže byť len otázka právna, nie skutková otázka. Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu, ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine, ako aj o otázku procesnoprávnu, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení.

10. Nevyhnutným predpokladom, aby dovolací súd mohol posúdiť prípustnosť dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP, je konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa odvolací súd riešil nesprávne. Najvyšší súd uvádza tiež to, že pokiaľ dovolateľ namieta nesprávnosť alebo nepodloženosť niektorých skutkových záverov súdov, neprípustne tým predkladá na dovolací prieskum skutkové, nie právne otázky. Dovolací súd je pritom viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

11. Dovolateľ vymedzil v dovolaní nasledovnú právnu otázku „v otázke ne/platnosti úkonu „zosplatnenia úveru“ zo strany pôvodného veriteľa pre absenciu špecifikácie konkrétnej splátky, pre ktorú tento jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.“ Jej prípustnosť vyvodzuje z ust. § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

12. Dovolací súd dáva do pozornosti, že otázkou relevantnou podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP môže byť len taká právna otázka, na ktorej spočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázky síce riešené súdmi v priebehu konania, avšak netvoriace základ ich rozhodnutí, nemajú relevanciu v zmysle tohto ustanovenia. Právne otázky, dovolateľom v dovolaní nenastolené a nepomenované, nemajú relevanciu z hľadiska prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia. Aj Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 115/2020 zo 6. októbra 2020 „apeluje na advokátov dovolateľov (ale aj na advokátov všeobecne), aby vyvinuli čo najväčšiu snahu o perfektné vymedzenie odvolacieho dôvodu tak, ako to prikazuje § 432 ods. 2 CSP. Práve povinné zastúpenie advokátom má garantovať bezchybnosť podaných dovolaní a dovolanie má byť vizitkou odbornosti každého advokáta. Snaha advokátov by mala smerovať k tomu, aby právna otázka z dovolania jasne vyčnievala a takisto aby z dovolania vyčnievalo aj právne posúdenie vecí, ktoré pokladá dovolateľ za nesprávne s uvedením toho, v čom má spočívať táto nesprávnosť. Advokát týmto vymedzením začína svoj dialóg s najvyšším súdom ako najvyššou súdnou autoritou, a preto musí pripraviť jasné, vecné a zmysluplné vymedzenie namietaného nesprávneho posúdenia spornej právnej otázky.“

13. Z námietky dovolateľa vyplýva, že nevymedzil právnu otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, nakoľko z neho nemožno zistiť, že by riešil platnosť úkonu zosplatnenia úveru pre absenciu špecifikácie konkrétnej splátky. Podstatou jeho rozhodnutia je vyjadrenie sa k námietkam žalovaného k nedostatku skúmania jeho bonity ako spotrebiteľa v zmysle § 7 ods. 1 cit. zák., premĺčania nároku žalobcu a nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu s tým, že ostatné náležitosti úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) nespochybnil v odvolaní. Odvolací súd tiež uviedol, že „Pod vplyvom takto zaujatého právneho záveru odvolacieho súdu ohľadom dostatočného preverenia schopnosti žalovaného splácať jemu poskytnutý úver v zmysle § 7 ods. 1 cit. zákona, je potom potrebné považovať za nedôvodnú kardinálnu odvoláciu námietku žalovaného odvíjajúcu sa od jeho tvrdenia, že ak bol predmetný úver vyhlásený konajúcim súdom za bezúročný a bezpoplatkový pre hrubé porušenie povinnosti žalobcu podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, nemôže byť vyhlásená jeho predčasná splatnosť a tým aj nemôže byť následné platné postúpenie pohľadávky na žalobcu vystupujúceho v tomto spore, ktorý tým pádom nie je aktívne vecne legítimovaným subjektom.“

13.1. Uvedené odôvodnenie dovolania z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a samotná polemika dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu však nepredstavuje vymedzenie právnej otázky tak, ako to predpokladá § 421 ods. 1 CSP v spojení s § 432 ods. 2 CSP, keďže právnym posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu pod príslušnú právnu normu, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu.

13.2. Dovolateľ tak nevymedzil právnu otázku spôsobom relevantným z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a) CSP, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, teda nejde o otázku zásadného právneho významu.

14. Z uvedených dôvodov prípustnosť dovolania uplatneného dovolateľom podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP nie je daná a dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol v zmysle § 447 písm. f) CSP.

15. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.